

**LIETUVOS RESPUBLIKOS SEIMO
SOCIALINIŲ REIKALŲ IR DARBO
KOMITETO VEIKLOS XII SEIMO
VIII (PAVASARIO)
SESIJOS METU**

A T A S K A I T A

Vilnius
2020

1. BENDROJI INFORMACIJA

1. Įstatymų ir kitų teisės aktų projektų svarstymas		
1.1.	Seimo pavedimai komitetui	71
	Iš jų: kaip pagrindiniam komitetui	42
	kaip papildomam komitetui	29
1.2.	ES teisės aktų svarstymas	3
1.3.	Kitų komitetų prašymu pateiktos išvados	-
1.4.	Komiteto iniciatyva sudarytos darbo grupės teisės aktų projektų rengimui	-
2. Posėdžiai ir klausymai		
2.1.	Komiteto posėdžiai:	29
	iš jų išvažiuojamieji	-
	bendri posėdžiai su kitais komitetais	-
2.2.	Klausymai	-
3. Parlamentinė kontrolė		
3.1.	Svarstyta parlamentinės kontrolės klausimų	8
4. Pareiškimų ir raštų nagrinėjimas		
4.1.	Gauta pareiškimų, raštų ir kitų dokumentų	325
4.2.	Parengta atsakymų ir raštų	85
5. Renginiai		
51.	Surengta konferencijų, seminarų, diskusijų	1
6. Tarptautiniai ryšiai		
61.	Surengta vizitų	-
62.	Priimta delegacijų	-

2. AKTUALIAUSI KOMITETO DARBAI

SEIMO 2020 M. PAVASARIO (VIII) SESIJOJE PRIIMTI ĮSTATYMAI	
ĮSTATYMAS	NUOSTATOS
Įstatymai koronaviruso (COVID-19) pandemijos padariniams mažinti	
<i>UŽIMTUMAS IR DARBAS</i>	
Užimtumo įstatymo pakeitimo įstatymai (Nr. XIII-2878, XIII-2846, XIII-2877, XIII-2882, XIII-3005)	Siekiant padėti dėl pandemijos nukentėjusiam verslui bei darbuotojams, Seimas 2020 m. kovo, balandžio, gegužės mėn. priėmė Užimtumo įstatymo pakeitimus, kuriais <u>įtvirtintas pagalbos mechanizmas</u> dėl Covid-19: • savarankiškai dirbantiems asmenims, mokant jiems kas mėnesį 257 eurų išmoką; • galimybė savarankiškai dirbantiems asmenims, gavusiems 257 eurų išmoką, pasinaudoti subsidija (iki 11,5 MMA dydžio, t. y. 6980 eurų), keičiant vykdomos ekonominės veiklos rūšį; • subsidijos darbdaviams prastovų laikotarpiu ir po prastovų; • darbo paieškos išmoka bedarbiams (200 eurų arba 42 eurų, jei asmuo gauna nedarbo draudimo išmoką).
Užimtumo įstatymo Nr. XII-2470 papildymo 5² straipsniu įstatymas (Nr. XIII-3211)	Įstatymu nustatyti vienkartinės ir periodinės 200 eurų išmokos individualią žemės ūkio veiklą vykdančioms asmenims skyrimo ir mokėjimo ypatumai Lietuvos Respublikos Vyriausybei paskelbus ekstremaliąją situaciją ir karantiną.
Darbo kodekso 47 ir 49 straipsnių pakeitimo įstatymas (Nr. XIII-2821) ir Darbo kodekso 47 ir 49 straipsnių pakeitimo įstatymas (Nr. XIII-3008)	Įtvirtinta, kad darbdavys darbuotojui ir darbuotojų grupei gali skelbti prastovą ir tuo atveju, kai Vyriausybė paskelbia ekstremaliąją situaciją ir karantiną ir darbdavys dėl to negali suteikti darbuotojui darbo sutartyje sulygto darbo. Paskelbus prastovą šiuo pagrindu, iš darbuotojo negali būti reikalaujama, kad jis atvyktų į darbovietę, o prastovos laikotarpiu darbdavys darbuotojui moka ne mažesnę kaip Vyriausybės patvirtintos minimaliosios mėnesinės algos (MMA) darbo užmokestį, kai jo darbo sutartyje sulygta visa darbo laiko norma. Darbdaviui, išskyrus valstybės ir savivaldybės institucijas ar įstaigas, profesines sąjungas, religines bendruomenes (bendrijas) ar asociacijas, patirtų darbo užmokesčio už prastovą išlaidų dalis kompensuojama Užimtumo įstatyme nustatyto dydžiu ir nustatyta tvarka. Darbdavys gali paskelbti darbuotojui dalinę prastovą, kai tam tikram laikotarpiui sumažinamas darbo dienų per savaitę skaičius (ne mažiau kaip dviem darbo dienomis) ar darbo valandų per dieną skaičius (ne mažiau kaip trimis darbo valandomis). Tokiu atveju už darbo laiką mokamas darbo užmokestis, o už prastovos laiką mokama ta pačia tvarka proporcingai. Vyriausybei paskelbus ekstremaliąją situaciją ar karantiną, siekiant užtikrinti darbuotojų ir trečiųjų asmenų sveikatos apsaugą, darbdavys privalo darbuotojui, kurio sveikatos būklė kelia grėsmę kitų darbuotojų sveikatos saugumui, motyvuotu raštu pasiūlyti dirbti nuotoliniu būdu. Darbdavio

	pasiūlyme darbuotojui dirbti nuotoliniu būdu turi būti nurodyta siūlymo dirbti nuotoliniu būdu priežastis, terminas ir teisinis pagrindas. Darbuotojas per vieną darbo dieną privalo raštu informuoti darbdavį apie sutikimą dirbti nuotoliniu būdu. Darbuotojui nesutikus dirbti nuotoliniu būdu ar nepateikus darbdaviui atsakymo į darbdavio pasiūlymą dirbti nuotoliniu būdu, darbdavys ne vėliau kaip per vieną darbo dieną nuo termino darbuotojo atsakymui į darbdavio pasiūlymą pateikti dienos raštu nušalina darbuotoją nuo darbo, neleisdamas jam dirbti ir nemokėdamas darbo užmokesčio. Darbdavio sprendime nušalinti darbuotoją nuo darbo turi būti nurodyta, kuriam laikui darbuotojas nušalinamas, nušalinimo priežastis ir teisinis pagrindas.
Garantijų darbuotojams jų darbdaviui tapus nemokiam ir ilgalaikio darbo išmokų įstatymo Nr. XII-2604 1, 5, 6 straipsnių, II skyriaus pavadinimo pakeitimo ir įstatymo papildymo 3¹ straipsniu įstatymas (Nr. XIII-2823)	Įstatymu nustatyta, kad, siekiant užtikrinti garantijas darbuotojams Vyriausybei paskelbus ekstremaliąją situaciją ar karantiną, iš Garantinio fondo lėšų kompensuojamos šios Užimtumo įstatyme numatytos išmokos: • išmokos savarankiškai dirbantiems asmenims; • subsidija darbo užmokesčiui, Lietuvos Respublikos Vyriausybei paskelbus ekstremaliąją situaciją ar karantiną.
Darbo kodekso 47 straipsnio pakeitimo įstatymas (Nr. XIII-2832).	Darbo kodekso 47 straipsnio 3 dalyje numatytas saugiklis – pareiga darbdaviui ne vėliau kaip per vieną darbo dieną nuo prastovos paskelbimo apie šį faktą informuoti Valstybinę darbo inspekciją Lietuvos Respublikos vyriausiojo valstybinio darbo inspektoriaus nustatyta tvarka
Darbo kodekso 47 ir 49 straipsnių pakeitimo įstatymas (Nr. XIII-2821) Darbo kodekso 47 ir 49 straipsnių pakeitimo įstatymas (Nr. XIII-3008)	Įtvirtinta, kad darbdavys darbuotojui ir darbuotojų grupei gali skelbti prastovą ir tuo atveju, kai Vyriausybė paskelbia ekstremaliąją situaciją ir karantiną ir darbdavys dėl to negali suteikti darbuotojui darbo sutartyje sulygto darbo. Paskelbus prastovą šiuo pagrindu, iš darbuotojo negali būti reikalaujama, kad jis atvyktų į darbovietę, o prastovos laikotarpiu darbdavys darbuotojui moka ne mažesnę kaip Vyriausybės patvirtintos minimaliosios mėnesinės algos (MMA) darbo užmokesį, kai jo darbo sutartyje sulygta visa darbo laiko norma. Darbdaviui, išskyrus valstybės ir savivaldybės institucijas ar įstaigas, profesines sąjungas, religines bendruomenes (bendrijas) ar asociacijas, patirtų darbo užmokesčio už prastovą išlaidų dalis kompensuojama Užimtumo įstatyme nustatytu dydžiu ir nustatyta tvarka. Darbdavys gali paskelbti darbuotojui dalinę prastovą, kai tam tikram laikotarpiui sumažinamas darbo dienų per savaitę skaičius (ne mažiau kaip dviem darbo dienomis) ar darbo valandų per dieną skaičius (ne mažiau kaip trimis darbo valandomis). Tokiu atveju už darbo laiką mokamas darbo užmokestis, o už prastovos laiką mokama ta pačia tvarka proporcingai. Vyriausybei paskelbus ekstremaliąją situaciją ar karantiną, siekiant užtikrinti darbuotojų ir trečiųjų asmenų sveikatos apsaugą, darbdavys privalo darbuotojui, kurio sveikatos būklė kelia grėsmę kitų darbuotojų sveikatos saugumui, motyvuotu raštu pasiūlyti dirbti nuotoliniu būdu. Darbdavio pasiūlyme darbuotojui dirbti nuotoliniu būdu turi būti nurodyta siūlymo dirbti nuotoliniu būdu priežastis, terminas ir teisinis pagrindas. Darbuotojas

	per vieną darbo dieną privalo raštu informuoti darbdavį apie sutikimą dirbti nuotoliniu būdu. Darbuotojui nesutikus dirbti nuotoliniu būdu ar nepateikus darbdaviui atsakymo į darbdavio pasiūlymą dirbti nuotoliniu būdu, darbdavys ne vėliau kaip per vieną darbo dieną nuo termino darbuotojo atsakymui į darbdavio pasiūlymą pateikti dienos raštu nušalina darbuotoją nuo darbo, neleidamas jam dirbti ir nemokėdamas darbo užmokesčio. Darbdavio sprendime nušalinti darbuotoją nuo darbo turi būti nurodyta, kuriam laikui darbuotojas nušalinamas, nušalinimo priežastis ir teisinis pagrindas.
Neįgaliųjų socialinės integracijos įstatymo Nr. I-2044 22 straipsnio pakeitimo įstatymas (Nr. XIII-2835)	Siekiant užtikrinti, kad Vyriausybei paskelbus ekstremaliąją situaciją ar karantiną būtų sudarytos teisinės prielaidos profesinės reabilitacijos programoje dalyvaujantiems asmenims baigti profesinės reabilitacijos programą ir užtikrinti bent minimalius jų poreikius iki bus atkurtos ar padidintos jų profesinės kompetencijos bei pajėgumas dalyvauti darbo rinkoje, Įstatymo pakeitimais nustatoma, kad: • į profesinės reabilitacijos išmokos mokėjimo laikotarpį būtų neįskaičiuojamas laikotarpis kai, dėl Vyriausybės paskelbtos ekstremaliosios situacijos ir karantino sustabdyta profesinės reabilitacijos programa, kurioje dalyvavo asmuo; • profesinės reabilitacijos išmoka skiriama ir mokama laikotarpiu, kai dėl Vyriausybės paskelbtos ekstremaliosios situacijos ir karantino sustabdyta profesinės reabilitacijos programa, kurioje dalyvavo asmuo. Vidutinė profesinės reabilitacijos išmoka per mėnesį siekia apie 352 Eur.
Socialinių įmonių įstatymo Nr. IX-2251 6, 14, 24 ir 26 straipsnių pakeitimo įstatymas (Nr. XIII-2833) ir Socialinių įmonių įstatymo Nr. IX-2251 pakeitimo įstatymo Nr. XIII-2427 1 straipsnio pakeitimo įstatymas (Nr. XIII-2834)	Įstatymais nustatyta, kad socialinei įmonei paskelbus prastovą Darbo kodekso 47 straipsnio 1 dalies 2 punkte nustatytu atveju (Vyriausybės paskelbtos ekstremaliosios situacijos ir karantino metu), sustabdomas subsidijos darbo užmokesčiui ir valstybinio socialinio draudimo įmokoms mokėjimas, ir įgyvendinama įdarbinimo subsidijuojant priemonė Užimtumo įstatymo nustatyta tvarka. Prastovai pasibaigus, subsidijos darbo užmokesčiui ir valstybinio socialinio draudimo įmokoms mokėjimas būtų atnaujintas. Socialinei įmonei prastovos metu įgyvendinant įdarbinimo subsidijuojant priemonę, darbo užmokesčio subsidijos dydis būtų apskaičiuojamas procentais nuo darbuotojams priskaičiuoto darbo užmokesčio, kuris negalės būti didesnis negu jų darbo užmokestis, ir socialinės įmonės pasirinkimu sudarys 70 procentų apskaičiuotų lėšų, bet ne daugiau kaip 1,5 minimaliosios mėnesinės algos (MMA) dydžio, arba 90 procentų apskaičiuotų lėšų, bet ne daugiau kaip MMA. T. y. socialinėms įmonėms įtvirtintas toks pat darbo užmokesčio subsidijos dydžio apskaičiavimo principas, kaip ir kitiems darbdaviams.
Socialinių įmonių įstatymo Nr. IX-2251 4 ir 23 straipsnių pakeitimo įstatymas (Nr. XIII-3145) ir Socialinių įmonių įstatymo Nr. IX-2251 pakeitimo įstatymo Nr. XIII-2427 1 straipsnio pakeitimo	Įstatymais įtvirtintas neterminuotas klausos negalią turinčių asmenų įdarbinimo socialinėse įmonėse rėmimas. Taip pat nustatyta Vyriausybės paskelbtos ekstremaliosios situacijos ir karantino laikotarpio neįskaičiuoti į 6 mėnesių rėmimo laikotarpį, po to, kai Užimtumo tarnyboje bedarbiais registruoti turintys lengvą neįgalumo lygį ar 45–55 procentų darbingumo lygį asmenys, ir tie registruoti pensinio amžiaus asmenys, kuriems nustatytas specialiųjų poreikių lygis, bei registruoti bedarbiais vyresni kaip 50 metų asmenys, taip pat tie, kurių nedarbo trukmė ilgesnė kaip 2 metai, pirmą kartą įsidarbino pirmoje socialinėje įmonėje.

įstatymas (Nr. XIII-3146)	
<i>PARAMA</i>	
Piniginės socialinės paramos nepasiturintiems gyventojams įstatymo Nr. IX-1675 3, 6, 7, 9, 10, 11, 15, 17, 21 ir 23 straipsnių pakeitimo įstatymas (Nr. XIII-2883)	Švelninant dėl naujojo koronaviruso (COVID-19) pandemijos kilusias socialines pasekmes ir siekiant paremti pažeidžiamiausius gyventojus, pakeistas Piniginės socialinės paramos nepasiturintiems gyventojams įstatymas. Juo nuo 2020-06-01 padidintos asmens pajamos socialinei pašalpai gauti, diferencijuotas šios pašalpos dydis vienam gyvenančiam asmeniui atsižvelgiant į jos gavimo trukmę. Vienam gyvenančiam asmeniui bus kompensuojama didesnė būsto šildymo išlaidų dalis. Kreipiantis dėl paramos, padidinta į pajamas neįskaitomų pajamų dalis atsižvelgiant į šeimos sudėtį; į pajamas bus neįskaitoma nedarbo socialinio draudimo išmokos dalis. Supaprastinti papildomai skiriamos socialinės pašalpos įsidarbinus gavimo kriterijai ir sudarytos palankesnės sąlygos ją gauti. Padidintas žemės ūkio paskirties žemės ploto normatyvas kaime. Paramą papildomai gaus virš 47 tūkst. asmenų. Nuo 2020-05-21 paskelbtos ekstremaliosios situacijos ir karantino laikotarpiu bei 6 mėnesius juos atšaukus asmenų turtas, kai jie kreipiasi paramos, nebus vertinamas, o atstačius asmenų turto vertinimą, 3 mėnesių laikotarpiu piniginė socialinė parama bus skiriama ir tuomet, kai turto vertė viršija normatyvą, jei asmuo kreipėsi pirmą kartą arba nuo paramos gavimo praėjus ne mažiau kaip 2 metams. Įstatyme įtvirtintas ne tik šios, bet ir kitos galimos ekstremaliosios situacijos ar karantino laikotarpiu paramos mokėjimo pratęsimas be atskiro asmens prašymo.
Išmokų vaikams įstatymo Nr. I-621 17 ir 18 straipsnių pakeitimo įstatymas (Nr. XIII-2884)	Įstatymo pataisomis nustatoma, kad papildomai skiriant išmoką vaikui, nepasiturinčioms šeimoms (auginančioms vieną ar du vaikus), vidutinės mėnesio pajamos būtų vertinamos ne pagal praėjusių 12 kalendorinių mėnesių pajamas, o atsižvelgiant į karantino laikotarpiu sumažėjusias šeimos pajamas. Tokia išmoka skiriama trijų mėnesių laikotarpiui. Ši nuostata galios 6 mėnesius po ekstremaliosios situacijos ir karantino atšaukimo.
Vienkartinės išmokos socialinio draudimo pensijų ir šalpos išmokų gavėjams įstatymas (Nr. XIII-2886)	Senyvo amžiaus gyventojams, neįgaliesiems, našliams, našlaičiams numatyta skirti vienkartinę 200 eurų dydžio išmoką. Ji bus išmokama gyvenantiems Lietuvoje asmenims, jeigu jie nuo 2020 m. sausio 1 d. iki 2020 m. gruodžio 31 d. gavo (gauna) bent vieną iš šių „Sodros“ išmokų: senatvės, netekto darbingumo (invalidumo) pensiją, našlių, našlaičių ar maitintojo netekimo pensiją, ištarnauto laiko pensiją, kompensaciją už ypatingas darbo sąlygas, šalpos pensiją ar kompensaciją, pensiją, paskirtą pagal tarptautines sutartis ar Europos Sąjungos socialinės apsaugos sistemų koordinavimo reglamentus. Vienkartinė išmoka taip pat bus išmokama ir tiems asmenims, kurie gauna (gavo) bent vieną iš šių šalpos išmokų: šalpos senatvės ar neįgalumo pensiją, šalpos pensiją už invalidų slaugą namuose, šalpos našlaičių pensiją, socialinę pensiją, šalpos kompensaciją. Vienkartinė išmoka mokama 2020 m. rugpjūčio mėn. be atskiro asmens prašymo. Jeigu paminėtą „Sodros“ ar šalpos išmoką asmuo pradės gauti 2020 m. rugsėjo mėnesį ar vėliau, vienkartinė išmoka išmokama tą patį mėnesį, kaip ir „Sodros“ ar šalpos išmoka. Vienkartinės išmokas gaus apie 900 tūkst. asmenų. Šiam įstatymui

	įgyvendinti preliminariais Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos skaičiavimais reikės 182 mln. eurų. Istatymu siekiama sušvelninti dėl koronaviruso (COVID-19) kilusias socialines pasekmes ir finansinėmis priemonėmis paremti pažeidžiamiausias gyventojų grupes.
Sveikatos draudimo įstatymo Nr. I-1343 9 straipsnio pakeitimo įstatymas (Nr. XIII-2940)	Istatymu pagerinta asmenų, kuriems teikiamų slaugos ir socialinių paslaugų bei patarnavimų, palaikomojo gydymo paslaugų slaugos ligoninėse paslaugų trukmė pasiekė 120 dienų, padėtis, t. y. numatyta į 120 dienų per kalendorinius metus terminą, kai už slaugos ir socialinių paslaugų bei patarnavimų, palaikomojo gydymo paslaugų slaugos ir palaikomojo gydymo ligoninėse apmokama iš Privalomojo sveikatos draudimo fondo lėšų, neįskaičiuoti Vyriausybės paskelbtos ekstremaliosios situacijos ir karantino laikotarpio.
<i>SOCIALINIS DRAUDIMAS</i>	
Ligos ir motinystės socialinio draudimo įstatymo Nr. IX-110 papildymo 11¹ straipsniu įstatymas (Nr. XIII-2824)	Dėl ekstremaliosios situacijos ir karantino pakeista ligos išmokų mokėjimo tvarka: - nustatyti nauji atvejai, kai mokama ligos išmoka: pradėta mokėti ligos išmoka prižiūrintiesiems asmenis, turinčius negalią, ar pensinį amžių sukačiusiems asmenis, kai sustabdoma dienos centrų veikla; taip pat sunkiomis lėtinėmis ligomis sergantiems asmenims; - nustatyta ilgesnė ligos išmokos vaikams prižiūrėti mokėjimo trukmė, kai dėl ekstremaliosios situacijos ar karantino buvo uždarytos mokyklos ir darželiai; - įteisinti didesni ligos išmokų dydžiai darbuotojams, kurie užsikrėtė liga, dėl kurios paskelbta ekstremalioji situacija, vykdydami profesines funkcijas; - padidintas ligos išmokų gavėjų skaičius: ligos išmoka pradėta mokėti ir seneliams, prižiūrintiems anūkus, kai dėl ekstremaliosios situacijos ar karantino buvo uždarytos mokyklos ir darželiai.
Valstybinio socialinio draudimo įstatymo Nr. I-1336 4, 23, 32, 34¹ straipsnių pakeitimo ir įstatymo papildymo 19¹ straipsniu įstatymas (Nr. XIII-2887)	Istatymu nustatyta supaprastinta socialinio draudimo įmokų, baudų, palūkanų ir delspinigių įsiskolinimo (toliau – įsiskolinimas) mokėjimo tvarka Lietuvos Respublikos Vyriausybei paskelbus karantiną. Nustatyta teisė draudėjams atidėti įsiskolinimo mokėjimą už laikotarpį nuo Vyriausybės paskelbto karantino pradžios, iki praeis du kalendoriniai mėnesiai nuo karantino visoje Lietuvoje pasibaigimo. Sprendimus dėl įsiskolinimo mokėjimo atidėjimo nepriklausomai nuo draudėjo prašomos atidėti įsiskolinimo sumos priima Valstybinio socialinio draudimo fondo (toliau – Fondo) valdybos teritoriniai skyriai. Nustatyta, kad palūkanos už atidėto įsiskolinimo sumą, taip pat delspinigiai už laiku nesumokėtas įmokas neskaiciuojami už laikotarpį nuo Vyriausybės paskelbto karantino pradžios, iki praeis du kalendoriniai mėnesiai nuo karantino visoje Lietuvoje pasibaigimo. Taip pat nustatyta, kad: - asignavimai iš valstybės biudžeto skiriami, kai dėl Seimo ar Vyriausybės priimtų teisės aktų padidėja kurios nors socialinio draudimo rūšies išlaidos arba sumažėja pajamos, o įmokų tarifai šiai socialinio draudimo rūšiai nekeičiami arba keičiami nepakankamu dydžiu; - nuo 2020-11-01 draudžiami socialiniu draudimu Europos deleguotieji prokurorai, kurių socialinio draudimo įmokas moka Generalinė prokuratūra;

	- valstybės biudžeto lėšomis finansuojamos socialinio draudimo pensijos bendrosios dalies balansas valstybės ir Fondo biudžetuose suvedamas praėjus vieniems metams nuo faktiškai atliktų mokėjimų; Fondo valdyba, atlikdama neįgalumo lygio, laikinojo nedarbingumo ar darbingumo lygio priežiūrą, turi teisę pasitelkti asmens sveikatos priežiūros įstaigų, teikiančių antrinio bei tretinio lygio specializuotas asmens sveikatos priežiūros paslaugas (toliau – Įstaigos), su kuriomis sudaryta paslaugų teikimo sutartis, gydytojus specialistus klausimams pagal jų kompetenciją spręsti. Atsisakius reikalavimo sudaryti sutartis su Įstaigomis Viešųjų pirkimų įstatymo nustatyta tvarka, bus užtikrintas efektyvesnis valstybės finansinių išteklių panaudojimas, nes Įstaigų paslaugų išlaidos bus apmokamos ne rinkos kainomis, o atsižvelgiant į bazinės asmens sveikatos priežiūros paslaugų kainas, kurios patvirtintos Sveikatos apsaugos ministro 2008 m. gegužės 9 d. įsakymu Nr. V-436 ir 2005 m. balandžio 27 d. įsakymu Nr. V-304.
Nedarbo socialinio draudimo įstatymo Nr. IX-1904 6 straipsnio pakeitimo įstatymas (Nr. XIII-3007)	Atleistam iš darbo (tarnybos) bedarbiui, kuriam priskaičiuota išeitinė išmoka arba šalių susitarimu kompensacija, numatyta nedarbo socialinio draudimo išmoką pradėti mokėti nuo aštuntos įsiregistravimo Užimtumo tarnyboje dienos (anksčiau tokia teisė buvo tik praėjus tiek kalendorinių mėnesių po darbo sutarties nutraukimo (atleidimo iš tarnybos), už kiek mėnesių vidutinio darbo užmokesčio dydžio išeitinė išmoka arba kompensacija jam buvo priskaičiuota).
Ligos ir motinystės socialinio draudimo įstatymo Nr. IX-110 11¹ straipsnio pakeitimo įstatymas (Nr. XIII-3006)	Patikslinti ligos išmokų, mokamų ekstremaliosios situacijos ir karantino metu, mokėjimo atvejai ir nustatyta šių išmokų mokėjimo pabaiga. Įstatymu išplėsti ligos išmokų mokėjimo atvejai, ligos išmoką mokant ekstremaliosios situacijos ir karantino metu prižiūrint visus vaikus iki 8 metų (bet ne ilgiau kaip iki ugdymo pagal pradinio ugdymo programą pradžios), nepriklausomai, kokią ugdymo įstaigą vaikas lanko ar pagal kokią programą vaikas yra ugdomas. Įstatymu atsisakyta sąlygų, kad senelis (senelė) gali gauti ligos išmoką už prižiūrimą anūką tik tais atvejais, kai abiem tėvams (įtėviams) arba turimam vienam iš jų nėra galimybės pasinaudoti nuotoliniu darbu arba jiems (jam) darbdavys nepaskelbė prastovos. Todėl senelis (senelė) galės gauti ligos išmoką už prižiūrimą anūką be anksčiau taikytų apribojimų. Nustatytas ligos išmokų skyrimas ir mokėjimas atitinkantiems reikalavimus asmenims, prižiūrintiems vaikus iki 8 metų, – už laikotarpį nuo karantino režimo termino pradžios. Pagal įstatymą ligos išmoka susirgus asmeniui, vykdančiam savo profesinės veiklos funkcijas, liga, dėl kurios paskelbta ekstremalioji situacija ar karantinas, mokama iki darbingumo atgavimo dienos, pirmosios dalyvavimo profesinės reabilitacijos programoje dienos ar darbingumo lygio nustatymo dienos (o ne iki bus atšaukta ekstremalioji situacija ar karantinas, kaip buvo nustatyta anksčiau, nes asmuo iki jų atšaukimo dar gali būti nepasveikęs). Nustatyta, kad ligos išmoką po atleidimo iš darbo ar tarnybos arba pasibaigus draudimui mokama ne ilgiau negu 5 kalendorines dienas, išskyrus pirmiau minėtą atvejį, kai ši išmoka mokama susirgus asmeniui, vykdančiam savo profesinės veiklos funkcijas. Pasibaigus karantinui, bet tęsiantis ekstremaliajai situacijai, susirgusiems profesinės veiklos funkcijas vykdantiems asmenims bus mokamos ligos išmokos pagal Įstatymo 11¹ straipsnio 1 dalį (didesnio dydžio).

	Karantino laikotarpiu visiems ligos išmokų gavėjams, gaunantiems ir valstybinę socialinio draudimo netekto darbingumo (invalidumo) pensiją, įstatyme nustatytas 90 kalendorinių dienų per kalendorinius metus skaičiavimas ligos išmokų mokėjimo trukmei nustatyti, netaikomas. Susirgusiems profesinės veiklos funkcijas vykdantiems asmenims, gaunantiems netekto darbingumo (invalidumo) pensiją, nebus įskaičiuotos ligos dienos ir vien tik ekstremalios situacijos laikotarpiu į nustatytą 90 dienų. Tokiu būdu pagerintos asmenų socialinės garantijos.
KITI ĮSTATYMAI	
<i>DARBAS, SOCIALINIS DRAUDIMAS IR UŽIMTUMAS</i>	
Užimtumo įstatymo Nr. XII-2470 5-1, 13, 24, 35, 37, 38, 39, 41, 42, 44, 49 ir 50 straipsnių pakeitimo įstatymas (Nr. XIII-2846)	Teisę į nedarbo draudimo išmoką įgijo ir aukštojoje mokykloje studijuojantys asmenys. Apsispręsta papildomai darbo rinkoje remti asmenis nuo 45 metų (Užimtumo tarnyba šiai asmenų grupei gali organizuoti: įdarbinimo subsidijuojant priemonę, mokant darbdaviui negrąžintiną kompensaciją už šiai asmenų grupei priklausančio asmens darbo užmokesčio išlaidų dalį; savarankiško užimtumo rėmimo priemonę, suteikiant šiai asmenų grupei priklausantiems asmenims paramą darbo vietai steigti).
Pensijų kaupimo įstatymo Nr. IX-1691 pakeitimo įstatymo Nr. XIII-1360 1 ir 2 straipsnių pakeitimo įstatymas (Nr. XIII-2850)	Pagal Įstatymą nuo 2020 m. liepos 1 d. pensijų anuitetų mokėtojo funkcijas vykdys nebe gyvybės draudimo įmonės, kaip iki tol, o Valstybinio socialinio draudimo fondo valdyba prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos (toliau – pensijų anuitetų mokėtojas). Įstatymu reglamentuotos pensijų anuitetų mokėtojo funkcijos, atsakomybė, Pensijų anuitetų fondo tarybos sudarymas, pensijų anuitetų gavėjų turto valdymas, pensijų anuitetų mokėtojo veiklos ypatumai, specifiniai reikalavimai, susiję su pensijų anuitetų mokėtojo valstybine priežiūra. Kartu aiškiau reglamentuota pensijų anuitetų įsigijimo procedūra. Pagal įstatymą pensijų anuitetų mokėtojas valdo atskirai nuo Valstybinio socialinio draudimo fondo biudžeto į apskaitą įtraukiamus ir tvarkomus Pensijų anuitetų fondo finansinius ir materialinius išteklius, nustato su šio anuitetų fondo valdymu ir pensijų anuitetų apskaičiavimu susijusias tvarkas ir metodikas (dėl pensijų anuitetų mokėjimo veiklos strateginių tikslų bei priemonių jiems pasiekti ir kontrolės procedūrų; septynerių ateinančių metų veiklos plano; pensijų anuitetų dydžio apskaičiavimo metodikos pagal kiekvieną pensijų anuitetų rūšį; Pensijų anuitetų fondo turto investavimo strategijos ir politikos, pensijų anuitetų veiklos rizikos valdymo strategijos ir politikos, techninių atidėjinių skaičiavimo metodikos ir kt.). Pensijų anuitetų mokėtojui nustatyta teisė sudaryti sutartis su kitais juridiniais ir fiziniais asmenimis dėl funkcijų, susijusių su pensijų anuitetų mokėjimo veikla, vykdymo, o paslaugų teikėjas sutartimi įsipareigoja laikytis visų įstatyme nustatytų sąlygų. Kolegialiai veikdama Pensijų anuitetų taryba prižiūri, kaip pensijų anuitetų mokėtojas įgyvendina savo veiklos tikslą – užtikrina pensijų anuitetų mokėjimą jų gavėjams iki gyvos galvos, siekiant jiems didžiausios naudos ir Pensijų anuitetų fondo lėšas valdant skaidriai, tvariai. Pensijų anuitetų tarybą sudaro penki nariai, kuriais galės būti skiriami tik nepriekaištingos reputacijos asmenys, atitinkantys Vyriausybės patvirtintus kvalifikacinius reikalavimus. Pensijų anuitetų tarybos nariai bus skiriami penkerių metų kadencijai ir ne daugiau kaip dviem kadencijoms iš

	eilės. Pagal Įstatymą Pensijų anuitetų fondo biudžetas tvirtinamas Seime priimant Pensijų anuitetų fondo biudžeto rodiklių patvirtinimo įstatymą, o Pensijų anuitetų fondo bendrąjį metinių ataskaitų rinkinį kiekvienais metais audituoja ir audito išvadas parengia Lietuvos Respublikos valstybės kontrolė. Pensijų anuitetų mokėjimą prižiūri Lietuvos bankas, o Pensijų anuitetų mokėtojas turi teikti nustatytą informaciją Lietuvos bankui, Finansų ministerijai bei atskleisti ją visuomenei. Pagal Įstatymą greta standartinio ir atidėtojo pensijų anuiteto, kaip pasirinkimo galimybė, įteisintas ir standartinis pensijų anuitetas su garantuojamu mokėjimo laikotarpiu. Tokiu atveju asmeniui, kol jis gyvens, bus mokamas standartinis pensijų anuitetas (kiekvieną mėnesį jis bus vienodo dydžio). Jeigu pensijų anuiteto gavėjas mirtų nepasibaigus garantuojamam mokėjimo laikotarpiui, neišmokėta pensijų anuitetų suma už likusį laikotarpį iki garantuojamo mokėjimo laikotarpio pabaigos būtų išmokėta paveldėtojams (pavyzdžiui, pasirinkusiam pensijų anuitetą su 15 metų garantuojamu mokėjimo laikotarpiu asmeniui mirus po 5 metų, paveldėtojai gautų sumą, kuri mirusiajam būtų išmokėta už likusius 10 metų garantuojamo laikotarpio). Tokia standartinio pensijų anuitetų atmaina leistų suderinti du pensijų anuiteto gavėjams svarbius aspektus – kas mėnesį nekintantį pensijų anuiteto dydį ir galimybę rinktis pensijų anuitetą su paveldėjimo elementais. Įstatymu padidinta sukaupto turto, kuris asmeniui išmokamas kaip vienkartinė išmoka, riba. Nustatyta, kad vienkartinę išmoką asmuo gali gauti, jei yra sukaupęs 5 000 eurų arba mažiau. Tai leis išvengti asmenų nepasitenkinimo, kad kas mėnesį jiems yra mokamos itin mažos periodinės išmokos (Lietuvos banko duomenimis, 3 000 eurų sukaupusio asmens pirmoji periodinė išmoka būtų 12,5 euro). Vienkartine išmoka taip pat gali būti išmokama sukaupto pensijų turto dalis, viršijanti 60 000 eurų. Pagal Įstatymą sukaupus daugiau nei 5 tūkst. eurų, bet neviršijus 10 tūkst. eurų, sukauptos lėšos išmokamos periodinėmis išmokomis, o pasiekus ar viršijus 10 tūkst. ribą, reikia įsigyti pensijų anuitetą – paslaugą, kuri garantuos kas mėnesį ar kelis mėnesius mokamą išmoką iki pat mirties. Periodines išmokas iki pasibaigus sukaupti pinigai moka pensijų kaupimo bendrovės, šios lėšos yra paveldimos. Patikslinta nuostata dėl sukaupto pensijų turto dydžio, lemiančio pensijų išmokos rūšį, indeksavimo, atsisakant pavedimo Vyriausybės įgaliotai institucijai tvirtinti šio dydžio indeksavimo tvarką. Nustatyta, kad dydžiai kas 5 metus indeksuojami atsižvelgiant į vidutinės metinės infliacijos, apskaičiuotos pagal suderintą vartotojų kainų indeksą, suminį 5 metų rodiklį. Naujus dydžius, pradedant 2025 metais taikomais dydžiais, ne vėliau kaip iki metų, einančių prieš taikymo metus, lapkričio 30 d. savo interneto svetainėse skelbs Socialinės apsaugos ir darbo ministerija ir pensijų anuitetų mokėtojas. Tokia tvarka siūloma įvertinant faktą, kad vidutinės metinės infliacijos, apskaičiuotos pagal suderintą vartotojų kainų indeksą, dydžiai yra viešai skelbiami duomenys, kurių papildomai tvirtinti teisės aktu nereikia.
Pensijų kaupimo įstatymo Nr. IX-1691 3, 4, 8, 10, 12, 18, 22, 23, 26, 28, 38 ir 40 straipsnių pakeitimo įstatymas	Įstatymu sudaryta galimybė pensijų kaupimo dalyviams, kurie iki 2018 m. gruodžio 31 d. kaupė tik socialinio draudimo įmokos dalį arba tapo dalyviais 2019 metais ir patys nepasiriko iškart mokėti 3 proc. dydžio įmokos, kuriems pagal įstatymo nuostatas pensijų įmoka padidėja palaipsniui per 5 metus (nuo 1,8 proc. dalyvio draudžiamųjų pajamų iki 3 proc. dalyvio

(Nr. XIII- 2851)	draudžiamųjų pajamų), prašymą mokėti didesnę pensijų įmoką pateikti bet kuriuo metu, atsisakant apribojimo jį pateikti iki 2019 m. liepos 31 d. Nustatyta, kad už dalyvio lėšomis ir valstybės biudžeto lėšomis mokamų pensijų įmokų surinkimą ir pervedimą gali būti nustatyti skirtingi veiklos sąnaudų kompensacijų dydžiai, kadangi valstybės biudžeto įmokų surinkimas susijęs su mažesnėmis sąnaudomis negu asmens lėšomis mokamų įmokų surinkimas. Numatyta, kad tada, kai iki planuojamo tikslinės grupės pensijų fondo likvidavimo yra likę mažiau nei 1 metai arba fondo turtas yra mažesnis negu 4 000 000 eurų, šio tikslinės grupės pensijų fondo finansiniam portfeliui turto diversifikavimo reikalavimai netaikomi. Iki tol galimybė netaikyti diversifikavimo reikalavimų numatyta tik naujai įsteigto tikslinės grupės pensijų fondo finansinių priemonių portfeliui, tačiau tokios galimybės nebuvo planuojamam likviduoti tikslinės grupės pensijų fondui, kurio likvidavimo procese bus susiduriama su investicijų diversifikavimo reikalavimų, investavimo strategijos ir kitų investavimo apribojimų laikymosi iššūkiais.
Valstybinio socialinio draudimo įstatymo Nr. I-1336 27 ir 32 straipsnių pakeitimo įstatymas (Nr. XIII-2853)	Įstatymu susiaurintas socialinio draudimo sistemos dalyvių sąrašas, išbraukus iš jo pensijų kaupimo bendroves, taip pat patikslintos įstatymo nuostatos dėl Valstybinio socialinio draudimo fondo valdybos funkcijų. Įstatymas įsigalioja 2020 m. liepos 1 d.
Papildomo savanoriško pensijų kaupimo įstatymo Nr. VIII-1212 2 ir 3 straipsnių pakeitimo įstatymas (Nr. XIII-2855)	Įstatymu atliktas techninio pobūdžio pakeitimas – atsisakyta nuorodos į nebegaliojantį Pensijų sistemos reformos įstatymą ir vietoj jo nurodytas Įstatymas, kuriame dėstomos su pensijų kaupimu susijusios nuostatos.
Lietuvos banko įstatymo Nr. I-678 42 ir 47 straipsnių pakeitimo įstatymas (Nr. XIII-2852)	Įstatymo nuostatos suderinamos su Pensijų kaupimo įstatymo pakeitimais, nustatant Lietuvos bankui pareigą vykdyti pensijų anuitetų mokėtojo priežiūros institucijos funkcijas.
Europos Sąjungos institucijų darbuotojų ir Europos Parlamento narių pensinių teisių išsaugojimo ir perkėlimo įstatymo Nr. XI-473 pakeitimo įstatymas (Nr. XIII-2854)	Įstatymu atsisakyta galimybės ES institucijų darbuotojams dalį lėšų už ES institucijų pensijų sistemoje įgytas pensines teises pervesti į Valstybinio socialinio draudimo fondo (Sodra) biudžetą, o kitą dalį – į pensijų fondą, veikiantį pagal Pensijų kaupimo įstatymą. Grindžiama tuo, kad nuo 2019-01-01 pasikeitus pensijų kaupimą reglamentuojančių teisės aktų nuostatomis, kitaip negu iki šios datos, į pensijų fondą nebepervedama socialinio draudimo įmokos dalis. Atsisakius socialinio draudimo įmokos dalies pervedimo į pensijų fondus, Lietuvoje pasirinkimo nebeliko (visos socialinio draudimo įmokos lieka Sodros biudžete), todėl tokio pensinių teisių perkėlimo būdo (kai dalis sukauptų teisių perkeliama į Sodros biudžetą, dalis – į pensijų fondą) atsisakyta ir tiems asmenims, kurie persikelia pensines teises. Tačiau atsižvelgiant į tai, kad pageidavimą perkelti į ES institucijų pensijų sistemą Lietuvoje įgytas pensines teises gali išreikšti asmenys, kurie 2004–2017 m. buvo pasirinkę dalį socialinio draudimo įmokų pervesti į pasirinktą pensijų fondą, veikiantį pagal Pensijų kaupimo įstatymą,

	arba dalį lėšų už 2004–2017 m. (kai galiojęs teisinis reguliavimas numatė galimybę dalį lėšų iš socialinio draudimo sistemos pervesti į sąskaitą pensijų fonde) ES institucijų pensijų sistemoje įgytas pensines teises perkelti į pensijų fondą, veikiantį pagal Pensijų kaupimo įstatymą, šiems asmenims situacija nepabloginta ir nustatyta, kad už praėjusiuosius laikotarpius pensinės teisės iš vienos sistemos į kitą būtų perkeliamos anksčiau galiojusia tvarka. Be to, įstatyme nustatyta, kad visais atvejais ES institucijose dirbantiems (dirbusiems) asmenims Lietuvos Respublikoje įgytos pensinės teisės būtų išsaugotos, t. y. šiems asmenims, vertinant jų teisę gauti senatvės ar neįgalumo pensiją, stažai būtų sumuojami. Įstatymas išdėstytas nauja redakcija.
Socialinio draudimo pensijų įstatymo Nr. I-549 23 ir 54 straipsnių pakeitimo įstatymas (Nr. XIII-3203)	Pagal įstatymą nemažinamos senatvės pensijos asmenims, gavusiems išankstinę senatvės pensiją (toliau – išankstinė pensija), jei išankstinę pensiją asmuo gavo ne ilgiau kaip 3 metus ir jo stažas, skiriant išankstinę pensiją yra ne mažesnis kaip 40 metų (2021 m. ir anksčiau), ir proporcingai didinamas (kol 2031 m. ir vėliau pasieks 42 metus ir 6 mėnesius). Įstatymu taip pat numatyta, kad paskirtos iki 2020 m. gruodžio 31 d. senatvės pensijos, gavusiems išankstinę senatvės pensiją asmenims nemažinamos dėl išankstinės senatvės pensijos gavimo, jeigu jų gavėjai išankstinę pensiją gavo ne ilgiau kaip 3 metus ir jų stažas skiriant išankstinę pensiją yra ne mažesnis kaip 40 metų. Nesumažintos senatvės pensijos šiems asmenims pradedamos mokėti ne vėliau kaip iki 2021 m. kovo 31 d., išmokant nuo 2021 m. sausio 1 d. susidariusį pensijų dydžių skirtumą. Įstatymas įsigalioja 2021 m. sausio 1 d.
Darbo kodekso 108, 109 straipsnių ir priedo pakeitimo įstatymas (Nr. XIII-2888)	Įstatymu įgyvendintos 2018 m. birželio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2018/957, kuria iš dalies keičiama Direktyva 96/71/EB dėl darbuotojų komandiravimo paslaugų teikimo sistemoje (OL 2018 <i>L</i> 173, <i>p.</i> 16) (toliau – Direktyva (ES) 2018/957), nuostatos.
Darbo kodekso 2, 21, 26, 41, 52, 55, 56, 57, 59, 60, 61, 72, 75, 83, 89, 93, 95, 104, 110, 112, 117, 127, 128, 135, 137, 140, 141, 144, 147, 172, 185, 188, 192, 193, 194, 198, 224, 225, 228 straipsnių pakeitimo ir Kodekso papildymo 72-1 straipsniu pakeitimo įstatymas (Nr. XIII-2944)	Be įvairių techninio pobūdžio pataisų, Darbo kodekse įtvirtintas draudimas diskriminuoti darbuotoją dėl jo sveikatos būklės – tai ypač aktualu onkologinėmis ligomis sergantiems darbuotojams.
Pareigūnų ir karių valstybinių pensijų įstatymo Nr. I-693 1, 9, 10, 12 ir 16 straipsnių pakeitimo	Įstatymu nustatyta, kad asmenims, tarnavusiems krašto apsaugos sistemoje, pareigūnų ir karių valstybines pensijas ir jų priedą skiria ir moka Valstybinio socialinio draudimo fondo valdybos įgaliotos Valstybinio socialinio draudimo fondo administravimo įstaigos

įstatymas (Nr. XIII-3185)	
Valstybinių pensijų įstatymo Nr. I-730 4 straipsnio pakeitimo įstatymas (Nr. XIII-3212).	Patikslintos antrojo laipsnio valstybinės pensijos skyrimo daugiavaikiams motinai arba tėvui sąlygos bei pašalinti teisės aktuose nustatyti asmenų lygiateisiškumo bei teisingumo principams prieštaraujantys daugiavaikių motinų (tėvų) teisės į antrojo laipsnio valstybinę pensiją ribojimai (kai motinos netekdavo teisės į valstybinę pensiją dėl savo pilnamečių vaikų padarytų nusikaltimų).
Nelaimingų atsitikimų darbe ir profesinių ligų socialinio draudimo įstatymo Nr. VIII-1509 3, 6, 8, 9, 17, 23, 31 ir 32 straipsnių pakeitimo įstatymas (Nr. XIII-2890) Ligos ir motinystės socialinio draudimo įstatymo Nr. IX-110 33 straipsnio pakeitimo įstatymas (Nr. XIII-2891) Valstybinio socialinio draudimo įstatymo Nr. I-1336 2 straipsnio pakeitimo įstatymas (Nr. XIII-2892)	Patikslinta Valstybinio socialinio draudimo fondo administravimo įstaigų sąvoką, atsisakyta Karinių ir joms prilygintų struktūrų skyriaus pavadinimo.
ŠEIMA, VAIKAI, PARAMA	
Išmokų vaikams įstatymo Nr. I-621 15 ir 19 straipsnio pakeitimo įstatymas (Nr. XIII-2983) Priimtas 2020-05-28 Įstatymas įsigaliojo 2020 m. liepos 1 d.	Reglamentuota, kad siekiant užtikrinti vaikų interesus, būtų parenkamas veiksmingiausias vaikų poreikius atitinkantis išmokos panaudojimo būdas, nustatant vienodą išmokų teikimo tvarką asmenims, patiriantiems socialinę riziką, nepriklausomai nuo to, kurioje savivaldybėje gyvena šeima. Siekiant efektyvesnio individualius vaikų poreikius atitinkančio ir vieningo visose savivaldybėse išmokų teikimo asmenims, patiriantiems socialinę riziką, nustatyta, kad šiems asmenims išmokos būtų teikiamos ne savivaldybės tarybos, o socialinės apsaugos ir darbo ministro nustatyta tvarka.
Socialinių paslaugų įstatymo Nr. X-493 2, 8, 13, 15, 16, 17, 19¹, 20, 30, 34, 36 straipsnių, šeštojo skirsnio pavadinimo pakeitimo ir Įstatymo papildymo 19², 25¹, 25² straipsniais	Numatyta sukurti vienodą visose savivaldybėse socialinės priežiūros akreditavimo sistemą, kuri padėtų savivaldybėms kontroliuoti socialinę priežiūrą teikiančias socialinių paslaugų įstaigas. Įstatymų pakeitimais nustatyta, kad savivaldybės akredituos socialinę priežiūrą: bus nustatyti vienodi reikalavimai socialinių paslaugų įstaigoms, teikiančioms akredituotą socialinę priežiūrą; sudaryta galimybė savivaldybėms tiesiogiai finansuoti akredituotą socialinę priežiūrą teikiančias socialinių paslaugų įstaigas; suvienodintos visuomeninių organizacijų ir biudžetinių įstaigų galimybės teikti kokybiškas socialinės priežiūros

įstatymas (Nr. XIII-2945) ir lydimasis – Vietos savivaldos įstatymo Nr. I-533 6 straipsnio pakeitimo įstatymas (Nr. XIII-2946)	paslaugas. Numatyta, kad vaikų dienos socialinė priežiūra bus finansuojama iš savivaldybės biudžeto lėšų ir iš valstybės biudžeto dotacijų savivaldybių biudžetams. Iš valstybės biudžeto lėšų socialinei priežiūrai vaikams finansuoti 2021 m. numatyta skirti 5,8 mln. eurų. Dalis lėšų bus skirta akreditavimo administravimui ir stebėsenai. Numatoma, kad akredituota vaikų dienos socialinė priežiūra bus teikiama nuo 2021 m. sausio 1 d., o kitos akredituotos socialinės priežiūros paslaugos bus teikiamos nuo 2022 m. sausio 1 d.
Pramos būstui įsigyti ar išsinuomoti įstatymo Nr. XII-1215 2, 5, 10, 12, 14, 16, 18 ir 29 straipsnių pakeitimo įstatymas (Nr. XIII-2885) Įstatymo techniniai patikslinimai įsigaliojo 2020 m. liepos 1 d., įstatymo straipsniai, susiję su būsto laukimo eilėje laikotarpių trumpinimu – nuo 2024 m. sausio 1 d. bei nuo 2026 m. sausio 1 d.	Įstatymu įtvirtintas asmenų, įrašytų į Asmenų ir šeimų, turinčių teisę į socialinio būsto nuomą, sąrašą, socialinio būsto nuomos laukimo (buvimo šiame sąraše) laikotarpis. Siekiant sudaryti sąlygas pasiruošti šias nuostatas įgyvendinti savivaldybėse, nustatyta, kad nuo 2024 m. sausio 1 d. būtų taikomas ne ilgesnis nei 5 metų laukimo laikotarpis, o nuo 2026 m. sausio 1 d. – 3 metų laukimo laikotarpis. Savivaldybės nuo Įstatymo pakeitimo įpareigos imtis priemonių kad, vykdant socialinio būsto fondo plėtrą, asmenų, laukimo laikotarpis atitinkamai būtų mažinamas pagal naujai įsigaliojusius reikalavimus. Tokiu būdu numatyta įtvirtinti siektiną socialinio būsto fondo plėtros rodiklį, sudaryti prielaidos didinti socialinio būsto prieinamumą mažas pajamas gaunantiems asmenims ir sparčiau vykdyti socialinio būsto fondo plėtrą. Jei asmenims per Įstatyme įtvirtintą laikotarpį socialinis būstas nebūtų suteiktas, iš savivaldybės biudžeto būtų mokama rinkoje nuomojamo tinkamo būsto faktinio nuomos mokesčio dalies kompensacija (numatytos papildomos sąlygos).
Paramos būstui įsigyti ar išsinuomoti įstatymo Nr. XII-1215 25 straipsnio pakeitimo įstatymas Nr. XIII-3147	Įstatymu grįžta prie ankstesnės lengvatine tvarka parduodamų savivaldybės būstų kainos apskaičiavimo metodikos, galiojusios iki 2019 m. rugpjūčio 31 d., kad savivaldybei nuosavybės teise priklausantis būstas būtų parduodamas laikantis nuostatos, kad jo pardavimo kaina nebus didesnė negu kaina, kuri Lietuvos Respublikos butų privatizavimo įstatyme nustatyta tvarka galėjo būti apskaičiuota iki 1998 m. liepos 1 d. ir patikslinta atsižvelgiant į infliaciją.
Seimo nutarimas „Dėl Nacionalinės šeimos tarybos sudėties patvirtinimo“ (Nr. XIII-3014)	Patvirtinta Nacionalinės šeimos tarybos sudėtis, tuo sudaryta galimybė tarybai, kaip šeimos politikos formavimo ir įgyvendinimo vertinimo patariamajai institucijai, pradėti veiklą.
JAUNIMO POLITIKA	
Jaunimo politikos pagrindų įstatymo Nr. IX-1871 2, 3, 4 ir 7 straipsnių pakeitimo įstatymas (Nr. XIII-3204)	Įstatymo pakeitimais apibrėžiamos jaunimo politiką įgyvendinančios institucijos, sukonkretinamos jų funkcijos, patikslinamos kai kurios sąvokos. Numatoma, kad VšĮ Jaunimo tarptautinio bendradarbiavimo agentūra (JTBA) bus pertvarkoma į biudžetinę įstaigą, o pertvarkyta JTBA prijungiama prie Jaunimo reikalų departamento prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos (JRD). Tikimasi, kad sujungus dvi mažas jaunimo politiką įgyvendinančias įstaigas ir tolygiai bei racionaliai perskirsčius turimą jų įdirbį, patirtį Europos Sąjungos ir nacionaliniu lygmenimis, žmogiškųjų išteklių potencialą plėtoti jaunimo politiką, bus išspręstos šios problemos: • jaunimo politikos priemonių įgyvendinimo netolygumas,

	kokybiško darbo su visomis jaunimo grupėmis užtikrinimo stoka; • darbas tik su dalimi jaunimo pagal tuo metu esančius prioritetus, neapibrėžiant kitų jaunimo politikos klausimų, nepakankamai vykdoma horizontaliuoju principu įgyvendinama politika; • esamos institucinės sąrangos neatitiktis viešojo sektoriaus įstaigų sistemos tobulinimo gairėms. Įstatymas pilna apimtimi įsigalioja 2021 m. liepos 1 d.
EUROPOS SĄJUNGOS (ES) REIKALŲ SVARSTYMAS IR SPRENDIMAS	
2020 m. balandžio 22 d. posėdyje kaip specializuotas Komitetas apsvarstė Europos Komisijos (toliau – EK) komunikatą Europos Parlamentui, Tarybai, Europos centriniam bankui, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui, Regionų komitetui ir Europos investicijų bankui „2020 m. metinė tvaraus augimo strategija“ (Nr. KOM(2019)650 galutinis / Nr. ES-20-5) ir prie jo pridedamą EK pasiūlymą dėl Komisijos ir Tarybos Bendros užimtumo ataskaitos (Nr. KOM(2019)653 galutinis / Nr. ES-20-7) (pasiūlymai aktualūs Lietuvai)	<i>2020 m. metinė tvaraus augimo strategijoje</i> nustatyta ES ekonomikos ir užimtumo politika, siekiant įgyvendinti Europos žaliąjį kursą; atsižvelgta į klimato kaitos, aplinkos būklės blogėjimo, demografinių pokyčių ir technologinės pažangos iššūkius. Joje siūlomi struktūriniai pokyčiai ir naujas augimo modelis. Vykdamas struktūrines reformas, investuojant ir formuojant atsakingą fiskalinę politiką, siūloma vadovautis keturiais pagrindiniais ekonominės politikos aspektais – aplinkos tvarumas, našumo augimas, teisingumas ir makroekonominis stabilumas. Strategijoje taip pat pabrėžiama, kad šie keturi aspektai labai svarbūs įgyvendinant Jungtinių Tautų darnaus vystymosi tikslus. Bendroje užimtumo ataskaitoje apžvelgti pagrindiniai 2019 m. užimtumo bei socialinės raidos Europoje aspektai ir valstybių narių reformos, vykdomos pagal valstybių narių užimtumo politikos gaires. Bendroje užimtumo ataskaitoje taip pat aprašyta valstybių narių veikla pagal socialinių rodiklių suvestinės rodiklius. Apibendrinant, Europa daro pažangą įgyvendindama Europos socialinių teisių ramstį. Vertinant skaitinę išraišką 9 iš 14 esminių rodiklių ES pagerėjo. Pagrindiniai Bendros užimtumo ataskaitos akcentai: užimtumas toliau didėjo, nors ir lėčiau nei ankstesniais metais; asmenų, kuriems gresia skurdas ar socialinė atskirtis, skaičius nuolat toliau mažėjo; pajamų nelygybė apskritai šiek tiek padidėjo ir tebėra didelė; lyčių lygybės siekimas tebėra sunkus uždavinys. Lietuva pasiekusi geriausius rezultatus mažinant mokyklos nebaigusių asmenų skaičių; kritinė padėtis – pajamų nelygybės, skurdo ir socialinės atskirties rizikos bei socialinių pervedimų poveikio skurdo mažinimui srityse. Komitetas <i>2020 m. metinė tvaraus augimo strategijos</i> svarstyme padarė pertrauką, nes ši 2019 m. gruodžio 17 d. strategija neatspindėjo COVID-19 pandemijos poveikio ES šalims. Apsvarstęs Bendrą užimtumo ataskaitą, Komitetas pritarė LR pozicijai, kurią rengė Socialinės apsaugos ir darbo ministerija, ir pagal kurią pritariama Bendrojoje užimtumo ataskaitoje pristatomoms dabartinėms užimtumo ir socialinės raidos tendencijoms.
KOMITETO PARLAMENTINĖ KONTROLĖ IR RENGINIAI	
2020 m. kovo 6 d. Seime vyko bendras Socialinių reikalų ir darbo bei Ekonomikos komitetų susitikimas	Susitikimo metu delegacija pristatė EK tarnybų darbinį dokumentą <i>Šalies ataskaita. Lietuva 2020</i> (Nr. SWD(2020)514 galutinis). EK ataskaitose vertina, kaip kiekviena ES valstybė narė įgyvendina joms 2019 m. skirtas Tarybos rekomendacijas. Parengti 2020 m. vasario 26 d., šie dokumentai neatspindi COVID-19 pandemijos poveikio Lietuvai ir visai ES,

su EK padalinių atstovų delegacija	tačiau susitikimo metu jie buvo aptariami. Delegacija atsakė į komitetų atstovų klausimus, išklaušė jų nuomonę. Susitikimo dalyviai aptarė ir diskutavo šio dokumento turinio klausimais. Šalies ataskaitoje pažymėta, kad Lietuva įgyvendindama 2019 m. skirtas Tarybos rekomendacijas padarė nedidelę pažangą. Tarp pagrindinių išvadų pažymima, kad Lietuva turi vieną žemiausių mokesčių ir bendrojo vidaus produkto santykių ES. Situacija su pajamų nelygybe, skurdu, socialine atskirtimi ir socialiniais pervedimais yra kritinė. Pasiekta tam tikra pažanga skurdo ir socialinės atskirties mažinime. Pažymėta, kad vaiko pinigų ir pensijų padidinimas yra žingsnis teisinga linkme. Nepaisant to, kad pensijų sistemos tvarumas pagerėjo ir nuo 2018 m. jos automatiškai indeksuojamos, išlieka pensijų adekvatumo klausimas, pensijų sistema nesugeba apsaugoti žmonių nuo skurdo senatvėje. Pirmą kartą į šalies ataskaitas buvo įtraukti Jungtinių tautų organizacijos darnaus vystymosi tikslai. ES valstybių narių pažanga matuojama remiantis Eurostato darnaus vystymosi tikslų indikatoriais. Bendrai paėmus Lietuva rodo gerus rezultatus lyčių lygybės srityje, bet prastus skurdo, nelygybės ir sveikatos srityse. Lietuva iš esmės pritaria EK parengtai Šalies ataskaitai. EK identifikuoti pagrindiniai iššūkiai bus įvertinti rengiant 2020 m. Nacionalinę reformų darbotvarkę ir 2020 m. Stabilumo programą.
2020 m balandžio 20 d. Socialinių reikalų ir darbo komitetas aptarė priemones, kurios galėtų sušvelninti COVID-19 sukeltų neigiamų socialinių pasekmių poveikį gyventojams.	Nevyriausybinių organizacijų ir mokslininkų atstovai Komitetui pristatė parengtą poziciją bei siūlymus, siekiant mažinti ne tik ekonomines, bet ir socialines pasekmes, derinant numatytas verslo skatinimo priemones su tiesiogine pagalba gyventojams ir užtikrinant minimalius resursus bei socialinių paslaugų tęstinumą. Siekiant užtikrinti minimalius resursus gyventojams, siūloma stiprinti apsaugos nuo nedarbo bei minimalių pajamų garantijų priemones, nemažinti socialinės apsaugos išmokų, pensijų bei darbo užmokesčio, užtikrinti būsto išlaikymo galimybes bei iškeldinimo prevenciją. Siekiant skatinti socialinių paslaugų tęstinumą, siūloma atlikti paslaugų poreikio įvertinimą pasikeitusiomis sąlygomis bei atitinkamai koreguoti paslaugų planus, užtikrinti jų finansavimą (tame tarpe ir nevyriausybinių organizacijų teikiamoms paslaugoms, nenutraukti jau suplanuotų socialinių paslaugų programų), daugiau dėmesio skirti pažeidžiamoms grupėms: neįgaliesiems ir jų šeimoms, vaikams ir sunkumus patiriančioms šeimoms bei smurto aukoms. Taip pat akcentuota socialinių darbuotojų saugumo užtikrinimo bei nuotolinio darbo rekomendacijų suteikimo jiems svarba. Kreipimosi iniciatoriai pažymėjo, kad krizė turi tapti galimybe socialinės apsaugos ir gerovės valstybės stiprinimui Lietuvoje, tad atsakingos ministerijos nedelsiant turi apsvarstyti siūlomas priemones bei įvertinti papildomą socialinės apsaugos finansavimo poveikį. Socialinės apsaugos ir darbo ministras Linas Kukuraitis pristatė Vyriausybės poziciją nemažinti socialinės apsaugos išmokų. Socialinės apsaugos ir darbo ministerija yra parengusi 34 socialinės apsaugos ir užimtumo priemones (toliau – Priemonių planas), skirtas karantino laikotarpiui ir laikotarpiui po karantino.. Ministras akcentavo, jog karantino metu būtų neatsakinga sistemiškai keisti socialinės apsaugos ir užimtumo sritį, o laikinas priemones finansuoti Sodros biudžeto lėšomis. Karantino metu turėtų būti taikomos tik tokios naujos priemonės, kurios užtikrintų asmenų ir šeimų pajamas ir darbo vietų išlaikymą. Komitetas pritarė socialinės apsaugos ir užimtumo išmokų nemažinimui bei pasiūlė sukurti supaprastinus, universalius ir greitai veikiančius pagalbos mechanizmus.

2020 m. balandžio 27 d. komitete vyko slaugos ligoninių ir globos įstaigų paslaugų teikimo problemų aptarimas	Pasitarimas surengtas viešojoje erdvėje kilus klausimams dėl sveikatos apsaugos ministro (valstybės lygio ekstremaliosios situacijos valstybės operacijų vadovo) A. Verygos šių metų balandžio 10 d. priimto sprendimo „Dėl palaikomojo gydymo ir slaugos paslaugų teikimo karantino Lietuvos Respublikos teritorijoje paskelbimo laikotarpiu“. Komitetas, išklausęs Sveikatos apsaugos ministerijos atstovų informaciją apie slaugos ligoninėse teikiamas palaikomojo gydymo ir slaugos paslaugas, nutarė parengti Sveikatos draudimo įstatymo Nr. I-1343 9 straipsnio pakeitimo įstatymo projektą Nr. XIII-4768, kuriame numatyta karantino laikotarpiu pratęsti slaugos ligoninėse teikiamų palaikomojo gydymo ir slaugos paslaugų, kurios teikiamos ilgiau nei 120 dienų, apmokėjimą iš Privalomojo sveikatos draudimo fondo lėšų. Įstatymas Nr. XIII-2940 priimtas 2020 m. gegužės 19 d.
2020 m. gegužės 13 d. komitetas vykdė parlamentinę kontrolę dėl Paramos būstui įsigyti ar išsinuomoti įstatymo įgyvendinimo (dėl savivaldybės būsto pardavimo Įstatymo 25 straipsnio 1 dalyje nustatytais atvejais).	2019 m. rugsėjo 1 d. įsigaliojus Paramos būstui įsigyti ar išsinuomoti įstatymo naujai redakcijai, jame nebeliko teisinio reglamentavimo, kuomet savivaldybėms nuosavybės teise priklausantis būstas galėjo būti parduodamas laikantis nuostatos, kad jo pardavimo kaina nebus didesnė negu kaina, kuri Lietuvos Respublikos butų privatizavimo įstatyme nustatyta tvarka galėjo būti apskaičiuota iki 1998 m. liepos 1 d. ir patikslinta atsižvelgiant į infliaciją. Įstatyme numatyta, kad savivaldybei nuosavybės teise priklausantis būstas savivaldybės tarybos sprendimu parduodamas už rinkos vertę, apskaičiuotą pagal Lietuvos Respublikos turto ir verslo vertinimo pagrindų įstatymą, ją mažinant vadovaujantis pardavimo metu Lietuvos statistikos departamento apskaičiuotu gyvenamųjų pastatų statybos sąnaudų elementų kainų pokyčiu, lyginant su 1998 m. liepos 1 d. gyvenamųjų pastatų statybos sąnaudų elementų kainomis. Šiuo pakeitimu siekta patikslinti kainos apskaičiavimo metodiką, bet ne panaikinti galimybę asmenims, kurie dėl objektyvių priežasčių (ne dėl savo kaltės), vykstant pagrindiniam butų privatizavimo procesui negalėjo tinkamai įgyvendinti teisės privatizuoti jų nuomojamą būstą, užbaigti būsto privatizavimo procesą jiems objektyviai nustatyta palankia tvarka. Parlamentinės kontrolės Komitee metu paaiškėjo, kad dėl pasikeitusio teisinio reguliavimo būsto kainos apskaičiavimo metodikoje, perskaičiuota būsto kaina, dėl kurio asmenys siekė (siekia) užbaigti privatizavimo procesą, tapo artima rinkos. Nors Audito, apskaitos, turto vertinimo ir nemokumo valdymo tarnybos prie Finansų ministerijos atstovų, dalyvavusių Komiteto posėdyje, nuomone, pagal naują metodiką paskaičiuota privatizuojamo būsto kaina neturėjo ženkliai skirtis nuo ankstesnės, tačiau faktiškai būsto kaina išaugo iki dešimties kartų, o asmenys iki 2019 m. rugpjūčio 31 d. dėl ne nuo jų priklausančių priežasčių ar aplinkybių nebaigę privatizavimo proceso, neteko galimybės būsto įsigyti jiems nustatytu palankiu reguliavimu (žinomi atvejai Trakų raj. savivaldybėje, Vilniaus miesto, Kauno miesto savivaldybėse), taip pažeidžiant jų teisėtus lūkesčius bei interesus. Tokią teisę jie būtų turėję ir pasinaudoję, tačiau ne nuo jų priklausančios valios, ji buvo apribota. Todėl pagrįstai iškilo abejonės dėl 2019 m. rugsėjo 1 d. įsigaliojusio teisinio reguliavimo atitikimo socialiniam teisingumui. Siekiant tesėti anksčiau valstybės priimtus įsipareigojimus bei užtikrinti asmenų teisėtus lūkesčius, Komiteto nariai užregistravo Paramos būstui įsigyti ar išsinuomoti įstatymo Nr. XII-1215 25 straipsnio pakeitimo įstatymo projekto Nr. XIII-4867, kuriame numatyta grįžti prie ankstesnės lengvatine tvarka parduodamų savivaldybės būstų kainos apskaičiavimo

	metodikos, galiojusios iki 2019 m. rugpjūčio 31 d., kad savivaldybei nuosavybės teise priklausantis būstas būtų parduodamas laikantis nuostatos, kad jo pardavimo kaina nebus didesnė negu kaina, kuri Lietuvos Respublikos butų privatizavimo įstatyme nustatyta tvarka galėjo būti apskaičiuota iki 1998 m. liepos 1 d. ir patikslinta atsižvelgiant į infliaciją. Įstatymo pakeitimas priimtas š. m. birželio 25 d. (įsigaliojo š. m. liepos 2d.).
2020 m. gegužės 22 d. komitete vyko nuotolinė diskusija su Armėnijos Nacionalinės Asamblėjos nariais dėl COVID-19 pandemijos sukeltų socialinių problemų	Šis susitikimas surengtas atsižvelgiant į Asamblėjos narių prašymą. Asamblėjos nariai domėjosi padėtimi Lietuvoje bei konkrečiomis priemonėmis COVID-19 pasekmėms įveikti. Komiteto nariai pristatė Asamblėjos nariams šiuo metu Lietuvoje įstatymais įtvirtintas bei Vyriausybės taikomas sveikatos apsaugos, socialinės apsaugos ir užimtumo, drausminančias priemones bei verslui palaikyti skirtas ekonomines ir finansines priemones. Asamblėjos nariai gyrė Lietuvos visuomenę už draudimų ir rekomendacijų laikymąsi, taip pat domėjosi, kaip pavyko to pasiekti. Kaip informavo Asamblėjos nariai, situacija Armėnijoje dėl COVID-19 pandemijos yra daug blogesnė nei Lietuvoje, todėl kovo mėn. Armėnijoje buvo paskelbta nepaprastoji padėtis. Susitikimas vyko pagal 2016 metais Seimo ir Tarptautinio respublikonų instituto sudarytą sutartį, kuria siekiama perduoti Lietuvos demokratinių reformų ir euroatlantinės integracijos patirtį Europos Sąjungos Rytų partnerystės šalių parlamentų nariams ir administracijų tarnautojams.
2020 m. birželio 3 d. posėdyje Komitetas apsvarstė Lietuvos Respublikos vaiko teisių apsaugos kontrolieriaus bei Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnybos prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos 2019 m. veiklos ataskaitas	Komitetas pritarė pateiktoms ataskaitoms ir, apibendrindamas institucijų išsakytas problemas, pasiūlė bendradarbiauti dėl teisės aktų tobulinimo šioje srityje. Vaiko teisių apsaugos kontrolierė Edita Žiobienė pristatydamą ataskaitą pažymėjo, kad kaip kasmet daugiausia skundų įstaigoje gaunama dėl vaiko teisių apsaugos sistemos užtikrinimo, tėvų skundų dėl šeimos santykių ir institucijų veiklos šioje srityje. Vieni dažniausių vaiko teisių pažeidimų, dėl kurių buvo skundžiamasi ataskaitiniais metais – vaiko teisės bendrauti su skyrium gyvenančiais tėvais užtikrinimas. Vaikams ir atskirai gyvenantiems jų tėvams neretai kyla sunkumų siekiant palaikyti ir stiprinti tarpusavio ryšius, bendrauti, net ir tais atvejais, kai šis klausimas yra išspręstas teismine tvarka. Pozityvių pokyčių šioje srityje tikimasi iš mediacijos, kuri startuoja jau nuo šių metų, ir pozityviosios tėvystės mokymų. E. Žiobienė sakė, kad nemažai skundų sulaukiama globos klausimais. Neneigiant teigiamų pokyčių šioje srityje (mažėjančio tėvų globos netekusių vaikų skaičiaus, alternatyvių institucinei globai formų plėtros), išlieka aktualios asmenų, norinčių tapti vaiko globėju, problemos: atrankos ir vertinimo; geriausiai vaiko poreikius galinčio tenkinti globėjo parinkimo; globos paslaugų neprieinamumo arčiausiai šeimos gyvenamosios vietos; globos priežiūros ir globėjo pareigų tinkamo atlikimo. Kontrolierė kaip problemines sritis akcentavo ypatingai ilgą baudžiamųjų bylų, su kuriomis susiję vaikai, trukmę, įsisenėjusį ir iki šiol neišspręstą klausimą dėl teismo psichologinių ir psichiatrinį ekspertizių trukmės. E. Žiobienė taip pat atkreipė dėmesį į švietimo ir sveikatos sistemose kylančias problemas: mokyklų pertvarka; higienos normų pažeidimai, kuomet ikimokyklinio ugdymo įstaigose viršijamas maksimalus leistinas vaikų skaičius grupėse; specialiųjų mokyklų skaičiaus mažėjimas; vaikų, turinčių specialiųjų poreikių, integravimas į pradinį ir pagrindinį ugdymą; ankstyvosios vaikų raidos sutrikimų paslaugų sunkaus prieinamumo ir skiepij vaikams klausimai.

	Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnybos naujoji vadovė Ilma Skuodienė, pristatydamą tarnybos veiklos ataskaitą atkreipė dėmesį, kad vaikų skaičius šalyje kasmet mažėja – per pastaruosius penkerius metus vaikų skaičius Lietuvoje sumažėjo 6,2 procento. 2020 m. pradžioje šalyje augo 498 839 vaikai. Ataskaitiniais metais tarnyboje gauta daugiau nei 32 tūkst. pranešimų apie galimus vaiko teisių pažeidimus, iš kurių 20 proc. nepasitvirtino. Smurto prieš vaikus atvejų skaičius išaugo beveik 14 proc., tai byloja, kad žmonės tapo aktyvesni, pranešdami apie tokius atvejus. Beveik aštuonis kartus išaugo atvejų, kai patys vaikai praneša apie galimus jų teisių pažeidimus. Taip pat didėja tokių pranešimų iš artimais ryšiais su vaiku susijusių asmenų ir ugdymo įstaigų darbuotojų skaičius. Direktorė akcentavo, kad tai gera tendencija, nes išsiaiškinus tokius atvejus, didėja tikimybė, jog tiek galimai nukentėjusiam vaikui, tiek jo šeimai bus suteikta reikiama pagalba. Atsižvelgiant į vaikų amžių, daugiausia smurto patiria 10–14 metų amžiaus grupės vaikai. Fizinį smurtą daugiausia patiria berniukai, seksualinį – mergaitės. Siekiant vaikui užtikrinti saugią aplinką, 64 proc. atvejų vaikų laikino apgyvendinimo vieta buvo nustatyta pas giminaičius arba artimais ryšiais susijusius asmenis. Stebint 2020 m. tendencijas, per šių metų pirmąjį ketvirtį toliau stebima pozityvi tendencija – net 73 proc. atvejų laikinas vaikų apgyvendinimas organizuotas pas vaikui artimus asmenis. I. Skuodienė pažymėjo, kad vertinant 2019 m. globos tendencijas, globojamų vaikų skaičius mažėja. 2019 m. laikotarpiu 1305 vaikai neteko tėvų globos (kuomet 2017 m. – 2402, o 2018 m. – 2003 vaikams buvo nustatyta globa). Nustačius smurto atvejus, imamasi priemonių, kad šeimai būtų teikiama intensyvi pagalba, todėl nelieka būtinybės paimti vaiką iš šeimos. Stebint šių metų pokyčius, vaikų globos atvejų toliau mažėja (jeigu 2019 m. per mėnesį vidutiniškai buvo nustatoma 109 vaiko globos atvejai, tai pagal šių metų pirmąjį ketvirtį – vidutiniškai 62 atvejai per mėnesį). I. Skuodienės nuomone, tai rodo, jog tiek atvejo vadybos instituto, tiek šeimai teikiama pagalba veikia ir pasiteisina.
--	---